

niu inwalidów wojennych (Dz. U. R. P. № 32 poz. 195) w brzmieniu art. 13 ustawy z dn. 4 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 67 poz. 608).

Oprócz tych świadczeń może być uczniom wymienionego działu przyznawana premja za postępy w nauce i wydajność pracy.

§ 4. Inwalidzi wojenni, którzy bez własnej winy nie mogli ukończyć nauki w terminie ustalonym w § 1 niniejszego rozporządzenia mogą korzystać z przedłużenia pobytu w dziale reedukacyjno-szkolnym o jeden rok, lecz pozostają w tym dziale jako robotnicy na zasadzie umowy roboczej, zastrzegającej strącanie z ich zarobku kwot potrzebnych do pokrycia tej części faktycznych wydatków na szkolenie i utrzymanie, na którą nie wystarcza zawieszona część renty inwalidzkiej.

§ 5. Do działu reedukacyjno-szkolnego, są przydzielani inwalidzi wojenni bez względu na wiek i cenzus naukowy dostatecznie wyleczeni i oprotezowani, względnie nie potrzebujący leczenia i protezowania, którzy wnieśli podania o szkolenie do urzędu wojewódzkiego, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania inwalidów.

O przyjęciu do działu reedukacyjno-szkolnego decyduje dykcja Państwowych Zakładów Przemysłowo-Szkolnych dla inwalidów w Piotrkowie przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z urzędami wojewódzkimi, właściwymi ze względu na miejsce zamieszkania zainteresowanych inwalidów wojennych.

Postępowanie władz administracyjnych przy przydzielaniu inwalidów wojennych do działu reedukacyjno-szkolnego reguluje instrukcja Ministra Pracy i Opieki Społecznej: a) w sprawie udzielania pomocy inwalidom wojennym, uprawnionym do nauki na koszt Skarbu Państwa, b) w sprawie komisji porady zawodowej i szkolnej dla inwalidów wojennych.

§ 6. Uczniowie, którzy chcą być zwolnieni z działu reedukacyjno-szkolnego przed ukończeniem nauki powinni wnieść podanie o zwolnienie do dykcji Państwowych Zakładów Przemysłowo-Szkolnych dla inwalidów wojennych.

Uczniowie, opuszczający szkołę samowolnie, nie będą przyjmowani następnie do zakładów szkolenia inwalidów.

§ 7. Szczegóły programów poszczególnych zawodów i przedmiotów wykładowych oraz organizację i kontrolę pracy w warsztatach szkolnych i na kursach dokształcających regulują instrukcje, wydane przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

W sprawie organizacji i prowadzenia internatu uczniów obowiązuje instrukcja Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

§ 8. Diety i koszty podróży inwalidów wojennych, odbytych na wezwanie władz w związku z niniejszym rozporządzeniem są pokrywane w myśl §§ 110—123 rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Skarbu i Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 10 stycznia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 20 poz. 132).

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *F. Sokal*

Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *Jan Zawadzki*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

74.

Rozporządzenie Ministra Kolei

z dnia 23 stycznia 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o zmianie „taksy opłat za roboty fizyczne, pobieranych przez ajencje celne kolei państwowych”.

Na mocy art. 4 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57 poz. 580) zarządza się co następuje:

§ 1. W części III taksy opłat za roboty fizyczne (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 111 poz. 991) punkt 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„Za przeładowanie towarów tranzytowych z wagonu do wagonu—po 20 gr. od 100 kg., z wyjątkiem rud metalicznych i mineralnych (poz. 138 taryfy celnej), od których opłata za przeładowanie wynosi 12 gr. od 100 kg.”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1925 r.

Minister Kolei: *Tyszka*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*